

Λίγα λόγια για την Ανάσταση

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Ανανίας Κουστένης

Η πατρίδα μας, καθώς και η οικουμένη βρίσκονται σε δύσκολες ώρες. Και εκείνοι που θέλουν να κάνουν τα αφεντικά και να ορίζουν τις τύχες των κρατών, των λαών και των εθνών, ένα να ξέρουν και να γνωρίζουν, πως αφέντης του κόσμου και των εθνών όλων, αλλά και της κάθε ψυχής είναι ο Αναστάς εκ νεκρών Ιησούς Χριστός, το εσφαγμένο Αρνίο.

Το μέλλον του κόσμου ανήκει πιά στην Ανάσταση. Και η Ορθόδοξη Εκκλησία, είναι η Εκκλησία της Αναστάσεως.

Πάσχα σημαίνει πέρασμα και διάβαση, πέρασμα από το σκοτάδι στο Φώς, από τον θάνατο στη Ζωή, από την αμαρτία στη Χάρη, από τον άδη και τη γή στον Παράδεισο και τη Θεία Βασιλεία. Και όλα αυτά έγιναν διά της Αναστάσεως του Κυρίου. Εκείνος δεσπόζει παντού και το φώς του λάμπει και εξουσιάζει τα πάντα και καταυγάζει τα σύμπαντα, «νύν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τέ και γή και τα καταχθόνια» μας λέγει ο ιερός Δαμασκηνός την κυριώνυμη ημέρα της Αναστάσεως με τον υπέροχο κανόνα του, που είναι όντος ένα τραγούδι, είναι ένα πανηγύρι, μια αποθέωση. Ας το διαβάζουμε αυτές τις ημέρες και ας λατρεύουμε με αυτόν τον κανόνα τον Αναστάντα Χριστό μας. Όλα είναι φώς, όλα είναι υπέροχα,

όλα είναι μεγάλα και ας ξέρουμε όλοι πως το μέλλον του κόσμου ανήκει στον Χριστό μας τον Αναστάντα και στην Αγία Εκκλησία Του που είναι η αγκαλιά Του, το θεραπευτήριο, η νάυς και η κιβωτός εκείνη που μας μεταφέρει από την γή, από την θάλασσα αυτού του κόσμου στο υπήνεμο λιμάνι της Θείας Βασιλείας, το οποίο σε τελευταία ανάλυση κάθε ψυχή και κάθε ύπαρξη ζητά και προσπαθεί να βρεί και ψάχνει το κάτι άλλο.

Βρίσκουμε κάποια πράγματα, μας ενθουσιάζουν αρχικά, μας γεμίζουν αρκετά, μα ύστερα από λίγο διαπιστώνουμε πως αυτά δεν ήταν το κάτι άλλο και στη συνέχεια το ίδιο και ξανά το ίδιο. Τι είναι λοιπόν αυτό το κάτι άλλο. Δέν είναι απλός το κάτι άλλο, είναι ο κάποιος άλλος, είναι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, για τον οποίο ένας μεγάλος πατέρας της Εκκλησίας έχει πεί « για σένα Θεέ μας έπλασες και είναι ανήσυχη η ψυχή μας, εωσότου αναπαυθεί σε εσένα». Αυτός είναι ο Χριστός, ο δικός μας και κατά δικός μας άνθρωπος, η πρώτη και η στερνή μας αγάπη, το Α και το Ω της ζωής μας.

Για αυτό ας Τον κρατάμε κοντά μας, ας μένουμε μαζί Του, ας δειπνούμε με την Θεία Ευχαριστία με Εκείνον και αυτός με εμάς, ας δειπνούμε με την προσευχή και την αγάπη την έμπρακτη με Εκείνον και αυτός με εμάς. Τότε η ζωή μας θα αλλάξει, θα μεταβληθεί, θα διαφοροποιηθεί, θα γίνει Αναστημένη και θα αποτελούμε και εμείς κράχτες και σάλπιγγες της Αναστάσεως του Κυρίου στους εγγύς και τους μακράν αδελφούς μας που είναι εν χώρα και σκιά θανάτου.

Θα βλέπουν το φώς της Αναστάσεως στήν ζωή και την όψη μας και εάν είναι και αυτοί υιοί της Βασιλείας θα ανασταίνονται. Αυτό δεν έκαναν οι Απόστολοι που νίκησαν την σιδηρόφρακτη Ρώμη και την πάνσοφη Αθήνα με το ανέσπερο φώς της Αναστάσεως, το οποίο έφεραν εώς εσχάτου της γής.

Πηγές: [Ιερέας της Ανατολικής Εκκλησίας-](#)
agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr